

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la Inițiativa legislativă a cetățenilor intitulată „LEGE pentru completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, pentru modificarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției și pentru modificarea Legii 286/2009 privind Codul Penal”

Analizând Inițiativa legislativă a cetățenilor intitulată „LEGE pentru completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, pentru modificarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției și pentru modificarea Legii 286/2009 privind Codul Penal”, formulată de un comitet de inițiativă în baza prevederilor Legii nr. 189/1999 privind exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni, republicată, cu modificările ulterioare, și transmisă de împuternicitul comitetului de inițiativă, cu adresa înregistrată la Consiliul Legislativ sub nr. R704 din 29.03.2024, și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D363/29.03.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare, precum și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 189/1999, republicată, cu modificările ulterioare:

Avizează negativ inițiativa legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezenta inițiativă legislativă a cetățenilor are ca obiect, în fapt, completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Expunerii de motive, soluțiile legislative preconizate sunt argumentate prin faptul că „(...) *această propunere legislativă are în vedere interesul suprem al copiilor nou-născuți ale căror mame/familii se găsesc în imposibilitatea de a-i întreține și care, pe fundalul crizei, lipsei de suport și de opțiuni, sunt abandonati în zone de risc: în tomberoanele de gunoi, pe câmp, în toaletele publice, locuri în care viața lor este pusă hotărât în pericol*”.

2. Prin conținutul său normativ, inițiativa legislativă a cetățenilor face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Precizăm că, potrivit prevederilor art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Propunerile legislative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*”.

În acest sens, menționăm că, potrivit prevederilor art. 8 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, „*1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondentei sale*”, iar potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) din Constituția României, republicată, „*(1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.*”.

Precizăm că evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative, în vederea, atât a evaluării impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și a evaluării impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

5. Din examinarea documentelor înregistrate, a rezultat că scopul inițiativei legislative a cetățenilor, astfel cum acesta este prevăzut *expressis verbis* în declarația autenticată la notarul public Mureșan

Georgeta Marcela, prin Încheierea de autentificare nr. 929 din data de 27.03.2024, îl reprezintă „*promovarea inițiativei legislative, Proiect de lege privind completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției și Legea 286/2009 privind Codul Penal*”.

De altfel, în declarația notarială menționată mai sus, este precizat și faptul că „*Ne asumăm întru totul inițiativa legislativă Proiect de lege privind completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției și Legea 286/2009 privind Codul Penal, iar în partea de final a acesteia se specifică în mod expres și faptul că „Noi, Comitetul de inițiativă, împuternicim pe dna MĂRUȚOIU MARIA-CORINA, (...), să reprezinte prezentul Comitet de inițiativă cetățenească în vederea sesizării Consiliului Legislativ pentru avizarea inițiativei legislative, Proiect de lege privind completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției și Legea 286/2009 privind Codul Penal*”.

Precizăm că **scopul declarat nu coincide cu textul propunerii legislative** întocmite în temeiul art. 74 din Constituția României, republicată, care face obiectul prezentei inițiative, ce vizează „*completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, pentru modificarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției și pentru modificarea Legii 286/2009 privind Codul Penal*”.

6. Menționăm că, potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) teza I din Legea nr. 189/1999 privind exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni, republicată, cu modificările ulterioare, „*Propunerea legislativă care face obiectul inițiativei legislative se întocmește de comitetul de inițiativă în forma cerută pentru proiectele de lege (...)*”.

Precizăm faptul că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și, implicit, o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. [...]*”.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri¹, statuând că **„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”** și că **„respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție”.**

Analizând conținutul prezentei propuneri legislative, semnalăm că acesta contravine dispozițiilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia **„Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor”**.

În acest sens, semnalăm că intervențiile legislative preconizate nu pot fi integrate în Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nici în Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, s-a constatat că se instituie reguli insuficient conturate, care nu sunt de natură să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, **fiind susceptibile să încalce prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție.**

În acest sens, precizăm următoarele:

6.1. Semnalăm că, potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **„Soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative”**.

Menționăm că, în actuala redactare, soluțiile legislative sunt incomplete, nefiind reglementate aspecte, precum:

- modalitatea de preluare a copilului din respectivul dispozitiv;
- ipoteza juridică în care tatăl copilului este necunoscut;
- modalitatea în care consimțământului părinților la adopție poate fi revocat;

---

¹ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96).

- entitățile responsabile și procedura aplicabilă după preluarea copilului de către personalul din interiorul clădirii în care este situat dispozitivul.

6.2. Referitor la Expunerea de motive, semnalăm că aceasta este sumară și nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, nu sunt clar prezentate cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, nici finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea implicațiilor pe care reglementarea propusă le are asupra legislației în vigoare, și nici măsurile de implementare a soluțiilor legislative preconizate.

Pe de altă parte, semnalăm că în Expunerea de motive se face vorbire de „*bebeluș nou-născut*” și „*bebeluș*”, iar în propunerea legislativă se utilizează termenul „*copii*” și expresia „*copii nou-născuți*”.

Totodată, în instrumentul de motivare sunt detaliate aspecte care nu se regăsesc în corpul propunerii legislative și, pe de altă parte, nu sunt argumentate toate soluțiile legislative preconizate, ceea ce contravine dispozițiilor art. 32 alin. (2) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Motivarea trebuie să se refere la forma finală a proiectului de act normativ*”.

De asemenea, menționăm că în Expunerea de motive se precizează faptul că „*În acest scop, prezenta propunere legislativă de completare și modificare a Legii nr. 272/2004, Legea nr. 273/2004 și Legea nr. 286/2009, prevede amplasarea în pereții clădirilor unităților de pompieri, spitalelor, centrelor rezidențiale, a unor astfel de dispozitive pentru copii ca și refugii sigure pentru acești copii*”, ceea ce nu coincide cu ipotezele juridice preconizate în propunerea legislativă analizată.

Cu privire la problematica lipsei de fundamentare temeinică a actelor normative, Curtea Constituțională a reținut în Decizia nr. 139/2019 că „*În lipsa motivării, în sensul arătat, a legii adoptate, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia. (...) Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor*

juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative”.

6.3. La **titlu**, menționăm că, în actuala redactare, acesta este redactat într-o manieră improprie stilului normativ, având în vedere faptul că intervențiile legislative preconizate sunt exclusiv de natura **completării** Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

6.4. Precizăm că marcarea articolelor este contrară dispozițiilor art. 47 alin. (3) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „*Articolul se exprimă în textul legii prin abrevierea «art.»*”.

6.5. La **articolul I pct. 1**, referitor la soluția legislativă propusă pentru **art. 4 lit. h**), semnalăm că în definiția expresiei „*dispozitiv pentru copii*” sunt conținute sintagme insuficient de clare, precum „*dispozitiv performant*”, „*copii nou-născuți*” și „*mamă aflată în criză*”, fără ca sensul acestora să fie detaliat în mod expres sau acesta să se deducă din context, ceea ce afectează accesibilitatea și predictibilitatea normei.

De asemenea, precizăm că expresia „*și are afișat vizibil Telefonul Copilului*” este, pe de o parte, incorectă din punct de vedere gramatical și, pe de altă parte, este insuficient de precisă, deoarece ar trebui să precizeze în mod expres actul normativ prin care este reglementat „*Telefonul Copilului*”.

Totodată, semnalăm că expresia „*gest pe care o mamă aflată în criză îl face ca un consimțământ la adopție*” este improprie stilului normativ, având în vedere faptul că, în actuala redactare, nu se înțelege la ce gest se face referire.

6.6. La **articolul I pct. 2**, referitor la norma propusă pentru **art. 96 alin. (3)**, semnalăm că expresia „*Pentru suportul femeilor (...) Telefonul Copilului prevăzut la alineatul (2) oferă femeilor (...) suport*” este tautologică.

Totodată, norma este insuficient de clară, deoarece nu este prevăzut în mod expres în ce constau „*suportul*” oferit, respectiv „*furnizarea resurselor existente pentru mamă și copil în proximitate*”.

În ceea ce privește **alin. (4)**, semnalăm că, din redactarea preconizată, nu se înțelege cine este **beneficiarul** de care se face vorbire în partea de final a textului.

6.7. La articolul I pct. 3, referitor la norma propusă pentru **art. 98 lit. c)**, semnalăm că soluția legislativă potrivit căreia „*urmărind ca planul individualizat de protecție să aibă ca finalitate adopția*”, fără a se acorda prioritate reintegrării copilului în familie, nu se corelează cu textul *de lege lata* al art. 58 alin. (3) din actul de bază, potrivit căruia „*La stabilirea obiectivelor planului individualizat de protecție, managerul de caz are obligația de a acorda prioritate reintegrării copilului în familie în termenele și condițiile prevăzute la art. 28 alin. (1) și art. 29 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și integrării socio-profesionale pentru copiii cu vârsta mai mare de 16 ani, iar dacă acestea nu sunt posibile, managerul de caz are obligația de a stabili adopția, ca finalitate a planului individualizat de protecție, în conformitate cu prevederile legale în vigoare*”.

Ca urmare, soluția legislativă preconizată este contrară dispozițiilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6.8. La articolul II pct. 1, referitor la soluția legislativă preconizată pentru **art. 14 alin. (4)**, semnalăm că, în actuala redactare, norma este incompletă, deoarece nu este prevăzută și ipoteza juridică în care tatăl copilului este necunoscut. Pe de altă parte, din text nu se înțelege dacă este vorba de un copil nou-născut care are sau nu certificat de naștere.

Totodată, precizăm că, potrivit prevederilor art. 13 lit. a) și c) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune; (...) c) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte*”.

În acest sens, precizăm că soluția legislativă propusă nu se corelează cu dispozițiile art. 465², referitor la **libertatea**

---

² „Părinții firești ai copilului sau, după caz, tutorele trebuie să consimtă la adopție în mod liber, necondiționat și numai după ce au fost informați în mod corespunzător asupra consecințelor adopției, în special asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului cu familia sa de origine”.

consimțământului părinților, respectiv ale art. 466³, referitoare la **darea și revocarea consimțământului părinților**, din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, precizăm că, potrivit prevederilor art. 61 alin. (2) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării”*. Din această perspectivă, soluția legislativă preconizată nu se corelează nici cu dispozițiile art. 9 din actul de bază, potrivit căruia *„Părinții firești ai copilului sau, după caz, tutorele acestuia trebuie să consimtă la adopție în mod liber și necondiționat, numai după ce li s-au explicat, într-un limbaj accesibil, consecințele exprimării consimțământului și asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului cu familia sa de origine, ca urmare a încuviințării adopției. Obligația de a asigura consilierea și informarea înaintea exprimării consimțământului la adopție îi revine direcției în a cărei rază teritorială locuiesc în fapt părinții firești sau, după caz, tutorele, direcția realizând și un raport în acest sens. Raportul se comunică direcției de la domiciliul copilului, în termen de 15 zile lucrătoare de la solicitarea acesteia”*.

În ceea ce privește condițiile în care își exprimă consimțământul persoanele chemate să consimtă la adopție, semnalăm că soluția preconizată nu se corelează cu dispozițiile art. 14 alin. (1) din actul de bază, potrivit căruia *„Consimțământul părinților firești sau, după caz, al tutorelui se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de deschidere a procedurii adopției”*.

Menționăm că, în considerentele Deciziei nr. 369/2008, Curtea Constituțională a constatat că *„omisiunea, din cuprinsul prevederilor legale deduse controlului, a exprimării consimțământului părinților firești la momentul încuviințării adopției, exigență expres reglementată în Convenția europeană în materia adopției de copii, constituie o neconcordanță, în accepțiunea art. 20 alin. (2) din Constituție, între legea internă și un tratat privitor la drepturile fundamentale ale omului, situație în care textul constituțional consacră prioritatea reglementării internaționale”*.

---

³ „(1) Consimțământul la adopție al părinților firești sau, după caz, al tutorelui poate fi dat numai după trecerea unui termen de 60 de zile de la data nașterii copilului. (2) Consimțământul dat în condițiile alin. (1) poate fi revocat în termen de 30 de zile de la data exprimării lui”.

Potrivit art. 5 paragraful 1 lit. a) din Convenția europeană în materia adopției de copii, încheiată la Strasbourg la 24 aprilie 1967, la care România a aderat prin Legea nr.15/1993, „[...] **adopția nu este pronunțată decât dacă cel puțin consimțămintele următoare au fost acordate și nu au fost retrase: a) consimțământul mamei și, în cazul în care copilul este legitim, cel al tatălui [...]**”. De asemenea, art. 9 paragraful 1 din Convenția europeană în materia adopției de copii prevede că „*Autoritatea competentă nu va pronunța o adopție decât după o anchetă corespunzătoare privind adoptatorul, copilul și familia sa*”, stabilindu-se astfel calitatea de părți a părinților firești la momentul pronunțării adopției.

6.9. La articolul II pct. 2, semnalăm că soluția legislativă preconizată pentru **art. 28 alin. (5)** este insuficient de clară, deoarece nu este prevăzută modalitatea prin care părintele firesc poate să revină asupra deciziei inițiale asupra consimțământului la adopție în acest termen.

6.10. La articolul II pct. 3, în ceea ce privește norma preconizată pentru **art. 29 alin. (3)**, precizăm că sintagma „*planul individual de protecție*” este contrară dispozițiilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „*În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni*”.

În acest sens, precizăm că în Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este utilizată expresia „*planul individualizat de protecție*”, definită la art. 2 lit. o) ca fiind „*documentul prin care se realizează planificarea serviciilor, prestațiilor și măsurilor de protecție specială a copilului, pe baza evaluării psihosociale a acestuia și a familiei sale, în vederea integrării copilului care a fost separat de familia sa într-un mediu familial stabil permanent, în cel mai scurt timp posibil*”.

6.11. La articolul II pct. 4, referitor la soluția legislativă preconizată pentru **art. 30¹ alin. (1)**, semnalăm că expresia „*stabilirii adopției ca finalizare a planului individualizat de protecție*” nu asigură unitatea terminologică cu norma preconizată la **articolul II pct. 2**, pentru **art. 28 alin. (5)**, care face referire la „*Adopția, ca finalitate a planului individualizat de protecție*”.

La **alin. (2)**, precizăm că soluția legislativă potrivit căreia „*Serviciul de Urgență 112 fiind în prealabil sesizat de personalul unității care găzduia dispozitivul*” nu se corelează cu situațiile în care Serviciul de urgență 112 poate fi apelat, astfel cum sunt reglementate

de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008⁴ privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Menționăm că, potrivit prevederilor art. 32 alin. (1) lit. a) din respectivul act normativ, apelarea abuzivă a numărului unic pentru apeluri de urgență 112 constituie contravenție și se sancționează cu amendă.

6.12. La articolul III, referitor la norma preconizată pentru art. 378 alin. (6) lit. a) din Codul penal, prin care se instituie o cauză de nepedepsire a infracțiunii prevăzute la art. 378 alin. (1) lit. a) din același cod, precizăm că textul propus nu se corelează cu această din urmă dispoziție.

Astfel, norma preconizată instituie o cauză de nepedepsire pentru săvârșirea respectivei infracțiuni de către „*orice persoană*”, în vreme ce infracțiunea de abandon de familie, în varianta vizată de text, are ca subiect activ calificat numai „*persoana care are obligația legală de întreținere*”.

Pe de altă parte, semnalăm și faptul că, prin referirea la „*orice persoană*”, norma preconizată pentru **art. 378 alin. (6) lit. a)** nu este corelată nici cu textul propus la articolul I pct. 1 pentru art. 4 lit. g) din Legea nr. 272/2004, care prevede posibilitatea de a preda copilul la dispozitivul pentru copii numai pentru mama acestuia, și nici cu norma propusă la articolul II pct. 1 pentru art. 14 alin. (4) din Legea nr. 273/2004, care se referă la predarea copilului de către părinți.

În acest context, precizăm că reglementarea propusă prin proiect, în ansamblul ei, nu este suficient de clară, întrucât, așa cum se observă, normele sus-menționate nu sunt corelate între ele, sub aspectul stabilirii persoanei care are dreptul de a preda copilul în respectivul dispozitiv.

Se impune reanalizarea întregului proiect sub acest aspect, ținând seama de faptul că predarea copilului **de către părinți** are un efect deosebit de important, întrucât aceasta, potrivit soluției legislative preconizate la articolul II pct. 1 pentru art. 14 alin. (4) din Legea nr. 273/2004, ar urma să reprezinte consimțământul părinților pentru adopție.

În plus, cu privire la norma preconizată pentru **art. 378 alin. (6) lit. a) din Codul penal**, precizăm și faptul că din reglementările propuse

---

⁴ Precizăm că respectiva ordonanță de urgență transpune în legislația națională prevederile art. 2 pct. 36-40 din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 321 din 17 decembrie 2018.

în proiect rezultă că predarea într-un dispozitiv pentru copii a unui copil nou-născut, săvârșită de către mamă sau de către un membru al familiei acestuia nici nu ar putea constitui infracțiunea de abandon de familie prevăzută la art. 378 alin. (1) lit. a), întrucât nu este îndeplinită condiția referitoare la expunerea nou-născutului la suferințe fizice sau morale.

Astfel, așa cum rezultă din Expunerea de motive și din normele preconizate în proiect, însăși instituirea procedurii de predare a copilului într-un dispozitiv pentru copii are ca scop evitarea decesului sau a expunerii acestuia la astfel de suferințe.

6.13. La articolul IV, menționăm că ipoteza juridică a elaborării și propunerii Guvernului spre aprobare a **Normelor Metodologice de aplicare a prezentei legi** este improprie stilului normativ.

În acest sens, semnalăm că obiectul de reglementare al prezentei legi constă în **completarea Legii nr. 272/2004** privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a **Legii nr. 273/2004** privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **precum și a Legii nr. 286/2009** privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Precizăm că, potrivit prevederilor art. 62 teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”*.

*

* *

Ca urmare a celor de mai sus, este necesar ca inițiativa legislativă a cetățenilor să fie reconsiderată în totalitate, atât din punctul de vedere al configurării soluțiilor legislative preconizate, care trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile legale în vigoare, cât și din punctul de vedere al exprimării soluțiilor, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, în mod clar și precis, fără echivoc.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 404/18.04.2024